

Poezia Dianeii Iepure din volumul *O sută cincizeci de mii la peluze*, apărut în 2011 la Editura *Casa de Pariuri Literare*, conține, pe lângă multe altele, povestea maturizării unei tinere fete de la țară. Tema e anunțată încă în primul poem al volumului, *ostrovul cu jucării* - două fetițe conversează despre o insulă misterioasă unde bărbați și „fete tinere și nu tocmai cuminți” fac fel de fel de chestii rușinoase.

Cele două fetițe prietene îi refuză pe băieți să meargă pe insula răufamată, spre deosebire de fetele cu mult mai mari, care îi urmează pe bărbați pe ostrovul cu cântec. S-ar putea însă ca, peste ani, fetițele de acum să devină fetele care pleacă pe insulă. Adică, nu este exclus ca fetele care se duc, în finalul poemului, cu bărbați pe ostrov să fie un fel de oglindă în care se văd cele două fetițe care, la începutul textului, discută cu jumătate de gură despre ceea ce se petrece pe insula deochetă. Alte două fete din poemul *buncărul* abia așteaptă să cadă bomba, ca să se poată întoarce mai repede acasă și să-i discute pe băieți. Faptul că evenimentul se amână le plictisește și le enervează, totodată, deoarece nu pot întoarce pe toate fețele subiectul lor preferat: „stăm în buncăr pe stadion/ așteptăm să cadă bomba atomică/ afară plouă. // olica aprinde lanterna/ o îndreaptă spre mine/ dacă moare brejnev o să fie război // după o să mergem la ea/ să mâncăm agude/ și să vorbim/ despre băieți”. Tot despre maturizarea sexuală și despre descoperirea propriei senzualități tratează și poemul *baia*. Firește că e vorba despre „baia comunală” de la țară, unde „era puțină lumină/ mult abur” și „multe funduri înroșite” și unde „vuaia sângele în obraji”, iar „sfârcurile/ ardeau în ceață ca beculețele pe brad”. În acest poem, autoarea asociază erotismul adolescenței unui lagăr de concentrare. Sexualitatea e încătușată în corp ca deținuții în spatele sârmei ghimpate. Ieșirea din lagăr pentru tânăra fată de la țară ar putea însemna descătușarea sexuală.

Această temă se insinuează până și în poemele care vorbesc despre cu totul și cu totul alte lucruri. Chiar dacă poemul *rochia de mireasă* creionează portretul mamei autoarei, în finalul acestuia poeta revine la tema maturizării sexuale: „mai ții minte (...)/ camionul școlii ce ne ducea departe de sat prin hopuri și colb/ zdruncinând sânii abia

răsăriți ai elevelor tale/ ce-aveau să vadă Ermitajul și Neva, și Zimnii Dvoret”. La fel procedează și în poemul *încercase cândva o țigară* cu filtru în finalul căruia, brusc, abandonează povestea cum a fumat prima țigară și se întoarce la chestiunea erotică - „sânii îmi ieșeau din strânsoare/ îmi strecuram pe sub maiou degetele și îi așezam înapoi”- o mare forță, de care povestitoarea din poemele Dianeii Iepure e conștientă, nu întâmplător seamănă fericirea cu o tipă cu „fustă scurtă neapărat scurtă/ (...) dorită de toți bărbații urbei”... În afara temei erotice, o altă temă pe care poeta o urmărește foarte bine în acest volum este cea consacrată rudelor trecute într-o altă lume. Aceste poeme în care sunt evocate *mâca dochîța, nananica, mămuca nîna* sau *nașa gașița* nu pot să nu te miște: „atunci când mă lipeam de ea/ și-i adulmecam mirosul/ și o lăsam să mă pieptene/ și să mă împletească/ moartea era departe/ moartea nici nu exista/ moartea îi sufoca pe alții/ cu izul ei de urină/ și busuioc”. Anume poemele erotice și cele unde sunt evocate rudele plecate într-o altă lume mă fac să cred că *O sută cincizeci de mii la peluze* e o carte care în mod cert o să atragă atenția criticii literare și a cititorilor de poezie.